

РЕШЕНИЕ

№ 7852

гр. София, 07.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2750** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от С. Г. Ш., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. Й. Г., САК, личен № [ЕГН] срещу Национален осигурителен институт с адрес: [населено място], р-н В., [улица], представляван от управителя И. Ц. И. с искане да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 552.00 лв., ведно с лихвата от датата на подаване на исковата молба, представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, а именно заплатено адвокатско възнаграждение, на основание Договор за правна защита и съдействие от 19.12.2023г., в административното производство по обжалване на Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено от К. П. — Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите в ТИ на НОИ — С. град, което е отменено по подадената жалба, като незаконосъобразно с Разпореждане №А-21-999-00-[ЕГН]/04.01.2024г., издадено от Д. П. - Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите.

Исковата молба е предявена на 15.03.2024г. С главния иск е съединен иск за заплащане на законната лихва върху претендираната сума, считано от 15.03.2024г. до окончателното ѝ изплащане.

В о.с.з. ищеца-С. Г. Ш. не се явява, не се представлява. Адвокат Г. редовно

упълномощен е депозирал молба на 27.05.2024г. с която моли иска да се уважи, претендира присъждане на разноски по реда на чл.38 от ЗА.

Ответник–Национален осигурителен институт, чрез юрк. К.П. оспорва предявения иск и моли за отхвърлянето му, поради неговата неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП , намира исковата претенция за неоснователна и недоказана ,моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено от К.П.-Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите в ТИ на НОИ—С. град е отказано отпускането на парично обезщетение изплащането на парично обезщетение по чл.50, ал.6 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО) за използван отпуск по чл. 163, ал. 8 от Кодекса на труда (КТ) при раждане на дете от 20.11.2023г. до 04.12.2023г. на ищеца-С. Г. Ш., ЕГН [ЕГН]. С срещу посоченото разпореждане е подадена жалба на основание чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „е“ от КСО, която е регистрирана под номер 1059-21- 21223/28.12.2023г. изготвена от Адвокатско дружество Г. и П. с БУЛСТАТ[ЕИК]. С със жалбата е представен Договор за правна защита и съдействие от 19.12.2023г. сключен между С. Г. Ш., [ЕГН] и Адвокатско дружество Г. и П., БУЛСТАТ[ЕИК] за оказване на правна защита и съдействие, изразяваща се в изготвяне на жалба и защита срещу Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено Ръководител по ТП на НОИ—С., като е посочено възнаграждение в размер на 552лв. Въз основа на подадената жалба Разпореждане 0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено от К.П. - Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на Н.-С. град, е било отменено, като незаконосъобразно с Разпореждане №А-21-999-00-[ЕГН]/04.01.2024г., издадено от Д. П. — Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите. По делото са представени банкови преводи от С. Г. Ш. по сметка на Адвокатско дружество Г. и П., [улица] лв. и 402лв. съответно 18.12.2023г. и 19.12.2023г., като е посочено в тях основанието съответно: „консултация разпореждане НОИ“ и „обжалване разпореждане на НОИ“.

При така установената фактическа обстановка настоящия съдебен състав на Административен съд – София-град прави следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим.

Подаден е от надлежна страна при наличието на предпоставките по чл. 204, ал. 1 вр. ал.3 от АПК, тъй като с него се претендира имуществени вреди, които произтичат от отменен административен акт .

Разгледан по същество искът е основателен.

На основание чл. 205, ал.1 от АПК – Национален осигурителен институт е

надлежен ответник, тъй като с чл.2, ал.1 от Правилник за организацията и дейността на Националния осигурителен институт е предвидено, че е той е юридическо лице със седалище в [населено място].

Между страните няма спор по фактите,че ищецът при оспорване на Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г.,издадено Ръководител по ТП на НОИ -С. по реда на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „е“ от КСО е ползвал адвокатска защита и съгласно договор за правна защита и съдействие е заплатил сумата от 552 лева,преведени по банков път с преводи на 18.12.2023г. и 19.12.2023г. С Разпореждане №А- 21-999-00-[ЕГН]/04.01.2024г.,издадено от Д.П.- Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите обжалваното Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г. е било отменено с което му се отказано на ищеца изплащането на парично обезщетение по чл. 50, ал. 6 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО) за използван отпуск по чл. 163, ал. 8 от Кодекса на труда (КТ) при раждане на дете от 20.11.2023 г. до 04.12.2023 г.

С настоящия иск се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 552лв.,които съставляват заплатено възнаграждение за адвокат в производството по задължителното административно обжалване на административен акт.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото обхваща всички претърпени вреди, които са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност, по арг. на чл.4 от ЗОДОВ. В случая е безспорно,че Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г. е отменено от по-горе стоящият административен орган.С нормата на чл.117а, ал.1 от КСО е предвидено, че разпореждането може да се обжалва пред на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт в 14-дневен срок от получаването му .Разпореждането е издадено по реда на чл. 40, ал.3 от КСО и чл.47 ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

Настоящият състав следва да посочи,че съобразно разпоредбите на КСО и АПК,липсва процесуален ред,по който страната в оспорване на административен акт по административен ред може да търси направените разходи по повод на оспорването.В разпоредбата с чл.8, ал.4 от Наредба №1/09.07.2004 г. (ДВ бр. 88 от 4.11.2022 г.), е посочено че за процесуално представителство, защита и съдействие пред административен орган възнаграждението се определя по реда на предходните алинеи. Налице е законова празнота и в КСО и в АПК относно процесуален ред за присъждане на понесените от страната разноски в производството по административно обжалване на разпореждане на КСО по реда на чл.40 ал.3.На органа по социално осигуряване не е вменено задължение да се произнесе за разноски във фазата на административното обжалване.В случая разпореждането на по-горе стоящият орган не съдържа разпореждане относно разноските, а и такива не са

претендирани. При липсата на друг специален ред за обезщетяване за страната, направила разноси в производство по оспорване по административен ред, остава единствено възможността да се претендира възстановяване на направените разноси по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

При преценка основателността на иска съдът взе предвид следното:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред;

2) вреда от такъв административен акт;

3) причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца - по аргумент от нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

Налице е първата предпоставка отменен административен акт по административен ред.

Втората предпоставка за ангажиране отговорността на държавата по чл. 1 от ЗОДОВ - претърпени имуществени вреди. Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава. Имуществените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това, което би имал, ако нямаше засягане. Те са два вида - претърпени загуби и пропуснати ползи. В настоящия случай ищецът претендира вреди /претърпени загуби/, представляващи заплатено възнаграждение/услуга/ за обжалване по административен ред на разпореждане. Следва, че в настоящото производство трябва да се установи наличието на плащане на адвокатски хонорар към момента на ползване на адвокатската услуга за процесуално представителство. От представената административна преписка се установява, че към момента на подаване на жалбата срещу Разпореждане № 0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено от К.П. — Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ — С. град е представен Договор за правна защита и съдействие сключен между С. Г. Ш., ЕГН [ЕГН] и Адвокатско дружество Г. и П., БУЛСТАТ[ЕИК], съгласно който е договорено и платено възнаграждение за

адвокат в размер на 552 лева. Този договор не е оспорен от ответника и съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК удостоверява, че ищецът е договорил и заплатил адвокатското възнаграждение. Оспорено е било разпореждане по задължителния административен ред, поради което съдът приема, че възнаграждението за адвокат е било дължимо, поради това, че е извършено процесуално представителство по см. на чл.24, ал.1, т.2 и т.3 от ЗА. На основание чл.36, ал.1 от ЗА, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на възнаграждение за своя труд.

Относно третият елемент от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ - пряка и непосредствена причинна връзка между отменения акт и вредите, съдът приема, че е налице причинно-следствена връзка между отменения незаконосъобразен административен акт и причинената вреда, изразяваща се в заплатеното възнаграждение за изготвяне на жалба в хода на административното обжалване на процесното разпореждане. Автентичността и верността на всички писмени доказателства приети по делото, не беше оспорена от ответната страна, поради което същите следва да бъдат ценени като доказателства за установяване на твърденията на ищеца. Налице са достатъчно данни, че правната услуга е реално извършена, жалбата срещу разпореждането е подадена и подписана от упълномощения адвокат Г./л.20/, същата е подробна и мотивирана и поставила началото на производство по реда на КСО. Предвид установеното следва, че сумата от 552 лева за адвокатското възнаграждението, което ищеца е заплатил в административното производство за процесуално представителство от адвокат се явява пряко причинена вреда за ищеца в резултат на отменен административен акт - Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено от К. П.-Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ—С. град, поради което са налице посочените три предпоставки за уважаване на иска. Поради което искът против ответника следва да бъде уважен в размер от 552 лева, на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

По акцесорния иск

С оглед основателността на главния иск, съединеният акцесорен иск за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение е основателен и следва да бъде уважен, считано от датата на предявяване на исковата молба 15.03.2024. до пълното изплащане на задължението, така както е направено искането. Съдът намира за необходимо да отбележи, че акцесорния иск има характер на обезщетение, дължимо на друго основание, което обезщетение е съизмеримо със законната лихва.

По разноските :

Ищецът е претендирал присъждане на 10 лева – държавна такса и 400 лева – възнаграждение за един адвокат на основание чл.38 от ЗА.

Съгласно разпоредбата на чл.38 от Закона за адвокатурата, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на: 1.

лица, които имат право на издръжка; 2. материално затруднени лица; 3. роднини, близки или на друг юрист. Съгласно ал.2 на чл.38 от ЗА, в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие от 13.02.2024г. в които изрично е посочено, че договорените правна защита и съдействие на ищеца, адвокатът извършва безплатно, на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38, ал.1 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА, адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38, ал.1 от ЗА, като наличието на конкретното основание от нормата не се нуждае от доказване, в случая това е направено, като същото следва да бъде съобразено от съдът с Наредба №1 за адв. възнаграждения в размер на 400лв./чл.7 ал.2 т.2/. На основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 410 лева за такса и възнаграждение за един адвокат в настоящото производство.

По изложените съображения, съдът,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати в полза на С. Г. Ш., [ЕГН], сумата от 552/ петстотин петдесет и два/лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, а именно заплатено адвокатско възнаграждение, на основание договор за правна защита и съдействие от 19.12.2023г. в административното производство по оспорване на Разпореждане №0-21-999-00-[ЕГН]/01.12.2023г., издадено от К. П.-Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите в ТИ на НОИ - С. град, отменено с Разпореждане №А-21-999-00-[ЕГН]/04.01.2024г., издадено от Д. П. — Ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху тази сума, считано от 15.03.2024г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати в полза на С. Г. Ш., [ЕГН], сумата от 10/ десет/ лева, представляваща заплатена държавна такса в настоящото производство.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на адв. Г. Й. Г., САК, личен № [ЕГН], разноски в размер на 400 (четиристотин) лева, представляващи адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: